

ברחות

בעניין:

1. אור אלקריאף (קטין) ת.ז 21559053

באמצעות אפוטרופסיו התובעים 2 ו- 3

2. ויקי אלקריאף, ת.ז 039597059

3. כפיר אלקריאף, ת.ז 40849846

ע"י עוה"ד אריאל פרייברג

מרחוב אבא הלל 7 (בית סלבר) רמת גן

טל: 03-7412358, פקס: 077-3180983

- נגד -

1. בית הספר יצחק שדה

2. עיריית בת ים, ח.פ. 500262001

ע"י ב"כ עוה"ד טלי בן סימון

פדרבוס - בן סימון, עורכי דין

מרחוב עזה 52 תל אביב - יפו, מיקוד: 6818145

נייד: 0546512521 טל: 0364878383, פקס: 6488384

3. איילון חברה לביטוח בע"מ.

מרחוב אבא הלל 12, רמת גן.

4. ראובן גוני ע"מ 033625682

מרחוב זלמן ארן חולון.

התובעים

הנתבעים

כתב הגנה מטעם הנתבעת 2

הנתבעת 2, אשר תהא מיוצגת על ידי באת כוחה כמפורט בכותרת שלעיל, מתכבדת להגיש כתב הגנתה לבית משפט נכבד זה כדלקמן:

ראשית טענה מקדמית: היעדר סמכות

1. האירוע הנטען בכתב התביעה אירע לטענת התובעים **בעיר בת-ים**.
2. הנתבעת היא עיריית בת ים שמקום מושבה הוא **העיר בת-ים**.
3. בית משפט השלום המוסמך במסגרת התביעה הוא **בית משפט השלום באזור תל אביב- יפו** וערכאת הערעור עליו היא **בית המשפט המחוזי בתל אביב- יפו**.
4. בית משפט נכבד זה פועל באזור **המרכז** וערכאת הערעור עליו היא בית המשפט המחוזי **מרכז**.
5. המדובר בתביעה כספית שאינה במקרקעין.
6. סעיף 3 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, קובעות כדלקמן:

"פרק ב': מקום השיפוט

3. (א) **תובענה שאינה כולה במקרקעין, תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו מצוי אחד מאלה:**

- (1) מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע;
 - (2) מקום יצירת ההתחייבות;
 - (3) המקום שנועד, או שהיה מכוון, לקיום ההתחייבות;
 - (4) מקום המסירה של הנכס;
 - (5) מקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים.
- (1א) על אף האמור בתקנת משנה (א), היו לעסקו של התובע מספר סניפים, והיה אחד מהם בתחום השיפוט שבו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע, תוגש התובענה לבית משפט באותו תחום שיפוט.
- (2א) על אף האמור בתקנת משנה (א), תובענה בשל פרסום או סחר ברשת האינטרנט תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע או מקום מגוריו או מקום עסקו של התובע, בלבד, ויחולו האמור בתקנת משנה (א).
- (ב) היו נתבעים אחדים, יכול שתוגש התובענה לכל בית משפט שבו ניתן להגישה נגד אחד הנתבעים."

7. התובעים העושים דין לעצמם הגישו את התביעה נשוא הליך זה, בחוסר סמכות מקומית ולפיכך יש להעביר את התביעה לבית המשפט המוסמך לדון בה. זאת, עוד בטרם יחל הדיון במסגרת ההליך.

טענה מקדמית שנייה: בית ספר אינו אישיות משפטית.

8. מושכלות ראשונים הם כי "בית ספר", הינו מסגרת לימודית, ואינו אישיות משפטית, משום סוג.

9. ככזה "בית ספר" אינו מושא לזכויות /או חובות, הוא אינו יכול לתבוע ו/או להתבע.

10. מבוקש איפה למחוק את בית הספר כנתבע מכתב התביעה.

טענה מקדמית שלישית: שיהוי ניכר

11. האירוע נשוא הליך זה אירע לטענת התובעת ביום 14 למאי 2015.

12. התביעה נשוא הליך זה הוגשה ביום 22 באוקטובר 2019, קרי: לאחר ארבע וחצי שנים מיום קרות האירוע הנטען במסגרתה.

13. הנתבעת 2 טוען כי המדובר ב**שיהוי ניכר ובלתי סביר על-פי כל אמת מידה**, בכל הנוגע להגשת התביעה. זאת, מבלי שיש בכתב התביעה נימוק לקיומה של מניעה להגשת התביעה במועד סביר לאחר האירוע הנטען.

14. בעשותם כך, מנצלים התובעים את זכויותיהם הדיוניות במסגרת הליך זה, **בחוסר תם לב מובהק**.

15. חוק ההתיישנות קובע כי:

"... אין חוק זה בא לפגוע בכל סמכות, לפי כל דין, לדחות תובענה או לסרב למתן סעד מחמת שיהוי".¹

16. הלכה היא כי: "דיני השיהוי אינם באים במקום הוראות התיישנות סטטוטוריות, אלא הם מתקיימים לצד הוראות אלה. תקופת ההתיישנות החוקית מהווה 'הגבול העליון' לחסימת זכות התביעה, ואילו השיהוי יכול שיחול בתוך תקופת ההתיישנות".²

17. הלכת תלמוד תורה הכללי נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ירושלים, שהיא ההלכה המורה כיום בכל הנוגע להחלת שיהוי בדין האזרחי, קובעת כדלקמן:

"שיהוי בתוך תקופת ההתיישנות נוצר מקום שיש בהשתהות בפנייה לבית-המשפט משום שימוש לא נאות בזכות התביעה הנתונה לתובע ופגיעה בציפייה הלגיטימית של הנתבע שלא להיתבע – שימוש המגיע כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי ...
... לצורך טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה, זנח התובע את זכות התביעה העומדת לו, או שבמשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. היו שהוסיפו תנאי חלופי שלישי שעניינו שיהוי שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע".³

1. סעיף 3 לחוק ההתיישנות. ההדגשה שלנו, כמובן, הח"מ.

2. ע"א 386/90, מזאריב נ' מזאריב,

ע"א 4682/92, עיזבון המנוח סלים עזרא שעיה ז"ל נ' בית טלטט בע"מ. ההדגשות שלנו, כמובן, הח"מ.
3. ע"א 6805/99, תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה ע"י החיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ירושלים

18. זאת ועוד. הלכה היא כי: "בין יתר הדברים שישקול בית המשפט כאשר נטענת טענת שיהוי, יישקל הסעד המבוקש על ידי התובע וככל שמדובר בתביעת זכות בעלת משקל רב יותר, כך יירתע בית המשפט מחסימתה בטענת שיהוי"⁴.

19. ועתה, צא ולמד:

- 19.1. המועד בו נולדה עילת התביעה הוא 14 במאי 2015.
- 19.2. התביעה הוגשה ב- 22 באוקטובר 2019.
- 19.3. המדובר בשיהוי בלתי סביר על-פי כל אמת מידה.
- 19.4. אין כל הסבר במסגרת התביעה מדוע לא הוגשה התביעה בסמוך למועד האירוע.
- 19.5. התובעים אינם יכולים להצדיק את מחדלם זה בכך שקוימו עם הנתבעת משאים ומתנים בקשר עם התביעה, שכן אלה מעולם לא קוימו.

20. מאידך - בשל חלוף הזמן, מצבה של הנתבעת שונה לרעה וקשה לה הרבה יותר- **ארבע שנים וחמישה חודשים ושמונה ימים לאחר**, להעמיד הגנתה כדבעי:

- 20.1. מאז האירוע השתנה תוואי התצר בבית הספר, ולא ניתן לצלם ולהביא בפני בית המשפט את התמונות, ה מוכיחות את גרסת הנתבעת.
- 20.2. מאז האירוע התחלפו עובדי בית הספר שהיו בו ביום האירוע.
- 20.3. קשה הרבה יותר לבקש ולקבל את עדותם של מי שנכחו באירו מפאת שכחה טבעית.

21. כך קורה שבשל מחדלי התובעים, שפעלו בגרירת רגליים באופן חסר הסבר סביר המניח את הדעת, יכולתה של הנתבעת לקבל יומה בפני בית משפט נכבד זה נפגמה, אבל טענות התובעים שכך נהגו - **מונחות בני בית משפט נכבד זה, במלואן כאשר הן נטולות מענה**.

22. **ונשאלת השאלה:** האם יכולה להתקבל בנסיבות המתוארות לעיל תוצאה צודקת? נראה כי התשובה לשאלה זו **ברורה ושלילית**, ואם אלו לא הנסיבות המקנות לנתבעת דחייה על הסף מפאת שיהוי ניכר ובלתי סביר עד כדי שימוש בזכות משפטית שלא בתם לב - **לא ידענו שיהוי ניכר מה הוא**.

23. בית משפט נכבד זה מתבקש איפה לעשות שימוש לסמכותו ולהורות על דחיית/מחיקת התביעה מחמת שיהוי ניכר, היוצר עיוות דין שאינו מאפשר לנתבעת לקבל יומה מלפניו.

טענה מקדמית רביעית: לתביעה לא מצורפת חוות דעת מומחה בתחום הרפואה

24. כפי שעולה מכתב התביעה, טענות התובע, לרבות לעניין הנזק הנטען בתביעה ולעניין הקשר הסיבתי בין האירוע נשוא התביעה לבין אותו נזק נטען, הינם עניינים שברפואה. על-פי תקנה 127 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד- 1984 (להלן "התקנות"), היה על

⁴ ע"א 6805/99, תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה ע"י החיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ירושלים שס, פסקה 15.

התובע לצרף לכתב תביעתו חוות דעת רפואית לצורך הוכחת עניין שברפואה.

25. התובע לא צירף חוות דעת רפואית במסגרת התביעה.

26. בהיעדר חוות דעת רפואית המבססת את טענות התובעת הן לעניין הנזק, והן לעניין הקשר הסיבתי הנטען בכתב התביעה בין נזקיו הנטענים והמוכחים של התובע ובין מעשי ו/או מחדלי הנתבעת המוכחים אף הם, לא עומדת לתובע כל עילה כנגד הנתבעת, ודין תביעתו דחייה/ מחיקה על הסף.

27. בית משפט נכבד זה מתבקש לעשות שימוש לסמכותו על פי תקנה 100 (1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, ולהורות על מחיקת/ דחיית התביעה על הסף, בהיעדר עילה, גם מהטעם של אי צירוף חוות דעת רפואית לכתב התביעה.

מבלי למעט מכל האמור לעיל ומחמת הזהירות בלבד תטען הנתבעת לגוף סעיפי כתב התביעה כדלקמן:

28. הנתבעת מכחישה את כל העובדות ואת כל הטענות הנטענות בכתב התביעה. זאת, למעט אותן עובדות ואותן טענות שבהן תודה במסגרת כתב הגנתה במפורש.

29. עובדות האירוע הנטען בכתב התביעה אינן ידועות לנתבעת. לפיכך שומרת הנתבעת על זכותה לתקן את כתב הגנתה, אם וככל שיתברר לה הפרטים המלאים.

30. כל טענות כתב ההגנה נטענות לחילופין ו/או על דרך ההשלמה, הכול- על פי הקשר הדברים והדבקים.

31. הנתבעת אינה מקבלת על עצמה את עול ההוכחה ו/או נטל הראייה, ודבר מהאמור והנטען בכתב הגנה זה לא יתפרש בניגוד לכך.

32. תוכנם קבילותם והרלוונטיות של המסמכים אשר צורפו לכתב התביעה מוכחים בזאת.

33. הנתבעת מתנגדת להגשת כל מסמך שלא באמצעות עורכו ושומרת בזאת על זכותה לחקור את עורכי המסמכים בחקירה נגדית, אם וככל שתתבקש הגשת איזה שהוא מסמך כראייה במסגרת הליך זה.

34. טרם התקבל מהתובע טופס ויתור סודיות ומשכך טרם עלה בידי הנתבעת לאסוף את מלוא התיעוד הרפואי הרלבנטי הנוגע לו. הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב הגנתם, לאחר שיהיה בידיהם מלוא התיעוד הרפואי הנוגע לתובע.

35. מוכחש האמור והנטען בסעיף 1 לכתב התביעה.

35.1. בית הספר יצחק שדה אינו יכול להוות נתבע שכן הוא איננו ישות משפטית כלל, אלא לכל היותר מסגרת חינוכית.

36. האמור והנטען בסעיף 2 לכתב התביעה אינו מוכחש.

37. האמור והנטען בסעיף 3 לתביעה אינו מוכחש.

37.1. ואולם אין כל חובה להפעיל את פוליסת הביטוח המקצועי.

37.2. העירייה לא פנתה לחברת הביטוח ולא הפעילה את הפוליסה בנסיבות.

38. האמור והנטען בסעיף 4 לכתב התביעה אינו מוכחש.

39. מוכחש האמור והנטען בסעיף 5 לכתב התביעה.

39.1. התיאור המובא בסעיף זה אינו אמת (לשון המעטה).

39.2. התובע לא הלך ונתקל במכשול שהושם לפתחו.

39.3. תיאור האירוע כפי שהועלה על הכתב בדו"ח אירוע תאונה מספר 69316

בבית הספר גורס כדלקמן: "בחזרה ממופע בהיכל התרבות בדרכו לכיתה, סטה אור מהשביל המרוצף ורץ בשביל העפר, למרות בקשתה של הסייעת בבית הספר אילנית שלא ירוץ פן יפול. בזמן הריצה מעד אור ונחבל ברגלו. אילנית שנכחה בזמן הנפילה, ליוותה אותו למזכירות, הוזמן פרמדיק, סבו של אור הגיע".

רצ"ב דו"ח האירוע ומזכרים מזמן אמת התומכים בו, של מורת התובע וסייעת שנכחה במקום.

40. צא ולמד:

40.1. התובע 1 אינו ילד רגיל שהלך לתומו בחצר בית הספר, אלא ילד שהיו לו

בעיות התנהגות קשות ובלתי מטופלות הרבה לפני האירוע נשוא תביעה, עליהן שוחחו גורמים בבית הספר עם הוריו לא אחת. תיקו של הילד מבית הספר יתבקש ויוצג במסגרת הליך זה, כראייה לאמור לעיל.

40.2. התובע 1 לא הלך אלא רץ. הדבר היה למרות שהתבקש מפורשות על ידי מורתו במעמד הירידה מהאוטובוס ללכת באופן שקט ומסודר, כמו כל ילדי הכיתה. התובע לא נשמע להוראת מורתו שעמדה בדלת האוטובוס ספרה את הילדים והשגיחה על מעברם מהפעילות בה נכחו לכיתה בה הם לומדים, שהתריעה בו מפורשות לבל ירוץ, והוא רץ ונפל.

40.3. סייעת לילד אחר שהייתה נוכחת המקום עזרה לתובע לקום, לקחה אותו למזכירות ביתה ספר, שם הוזמנו שירות מגן דוד אדום וכן אמו- הכול, על פי נוהל מסודר למקרים מסוג זה. פרמדיק הגיע וטיפל בילד, סבו הגיע והוא עזב את תחום בית הספר.

40.4. בהינתן שלא ניתן להעמיד מורה על כל תלמיד, ובהינתן שלא ניתן למנוע מילד שמחליט על דעת עצמו לנהוג אחרת ממה שהוא נדרש לנהוג ונפגע כפועל יוצא מכך, אין כל מקום לטענה בדבר רשלנות של בית הספר.

40.5. אף ילד לא רץ ולא נפגע בנסיבות, פרט לתובע 1. ללמדך שלא בית הספר התרשל במסגרת האירוע נשוא התביעה, אלא התובע 1 שלא שמע להוראות הסייעת שליוותה את כיתתו.

41. מוכחש האמור והנטען בסעיף 6 לכתב התביעה.

- 41.1. התובע 1 יודע היטב מה הן הנסיבות בגינן רץ הניגוד להוראות הסייעת שנכחה במקום, מעד ונפל.
- 41.2. האירוע לא נגרם מ"חפץ" שהיה בשליטת הנתבעים, אלא בשל כך שלא שמע להוראות מוריו, סטה משביל המרוצף מיועד היה להליכה, רץ ולא הלך בניגוד להוראות מפורשות שקיבל ולפיכך מעד.
- 41.3. אין בנסיבות אלה כל סיבה להסיק שעובדי בית הספר התרשלו בנסיבות.
- 41.4. נטל הוכחת רכיבי התביעה היה ויישאר על התובע בעצמו.

42. מוכחש האמור והנטען בסעיף 7 לכתב התביעה.

- 42.1. התובע 1 לא נפגע כיוון שבית הספר התרשל ובוודאי שלא בשל כך שהעירייה שאין לה שום קשר למקרה התרשלה. המדובר בטיעון אבסורדי ממש.
- 42.2. התובע 1 לא נפגע בשל מכשול בבית הספר, או מפאת שתחום בית הספר אינו מוגן. מי שרץ יכול למעוד ולפול בכל מקום, ללא כל קשר לקיומה של סביבה בטוחה ומוגנת.
- 42.3. התובע לא מעד בשל תחזוקה לקויה של בית הספר, אלא מפני שרץ ואיבד את שיווי משקלו.
- 42.4. הטענה כאילו האחראים על התובע לא הזהירו אותו בנסיבות אינה נכונה, וזאת מבלי לקבל את הטענה כי על מוריו של ילד, כל ילד, להזהיר אותו בכל שעה משעות היום לבל ירוץ וייפול. בנסיבות- הוזהר התובע על ידי מורתו כמו כל ילדי הכיתה לא לרוץ וללכת באופן מסודר לכיתה, והוא לא שמע לאזהרה זאת, רץ, מעד נפל ונחבל.
- 42.5. הטענה כאילו גורמי בית הספר היו לא אכפתיים כלפי הילד היא לכל הפחות תמוהה מקום בו הוא הוזהר, לא שעה לאזהרות ונפל ומשנפל טופל - הוזמן מד"א למקום ואמו נקרא לבוא ולקחתו.
- 42.6. התובע נפגע מכיוון שבניגוד לבקשת האחראים עליו, רץ ולא הלך ולכן מעד, תחת הגעה לכיתתו בשלום כמו יתר בני כיתתו שהלכו והגיעו ללא פגע.
- 42.7. לשיפוצים שנערכו בבית הספר באותו זמן, אין ולא היה כל קשר לאירוע הנפילה. התובע נפל מכיוון שרץ ואיבד את שיווי משקלו.

43. מוכחש האמור והנטען בסעיפים 8-10 לכתב התביעה.

- 43.1. ככל שהאמור והנטען בסעיף 8 לכתב התביעה הוא נכון הרי שסיבת נפילתו של התובע 1 נעוצה בכך שלא שעה לדרישת מוריו כי ילך בשביל המרוצף כיתר ילדי הכיתה, שהגיעו בשלום לכיתתם.

43.2. כיתה של מה של ילדים חזרה מאותו אירוע ואף לא אחד מהם רץ נפל ונפגע. זאת, ללמדך שהתובע 1 נפל ונפגע לא מפני שבית הספר היווה סביבה מסוכנת אלה מפאת שהתנהגותו היא שסיכנה אותו, והסיכון שבגינה התממש.

44. מוכחש האמור והנטען בסעיף 11 לכתב התביעה.

44.1. הניסיון המלאכותי וחסר תם הלב לקשור הפרעות מהן סובל התובע 1, לאירוע בו עוסק כתב התביעה הוא יותר ממקומם וחסר תם לב. זאת, ולו מפאת שהמסמכים הרפואיים המצורפים לכתב התביעה מעידים כי בעיותיו של תובע זה לא החלו או החמירו עם האירוע נשוא התביעה אלא התחילו הרבה קודם לכן.

44.2. לכל הקורא את המסמכים הרפואיים המצורפים לכתב התביעה מתחוור על נקלה כי מדובר בילד שהופנה על ידי אמו למומחית לנוירולוגית ילדים בתלונה שהוא סובל מנטייה "להתפרצויות זעם" ו"סף תסכול נמוך", וכי "מאז ומתמיד היה תזזיתי". במסמכים נכתב כי נבדק בעבר על ידי פסיכיאטרית "בירור שלא הומשך". במסמכים מתואר התובע 1 על ידי מורתו כילד "תזזיתי" ו"לא תמיד קשוב לבקשות מורים" וכי לעיתים לא מקבל מרות מורים". במסמכים נכתב שהאם מעידה על בעיות התנהגות קלות, "היפראקטיביות" ו"אימפולסיביות". מורתו של התובע 1 מתארת אותו כבעל "בעיית קשב קלה".

44.3. לאור כל אלה אלא יותר נכון לתאר את האירוע כביטוי לאותן בעיות של התובע שלא טופלו, ולא כסיבה להן.

44.4. כל הטענות הרפואיות שאינן מעוגנות בחוות דעת רפואית ערוכה כדין על-פי התקנות, מוכחשות בזאת ודינן דחייה/מחיקה על הסף.

44.5. הנתבעת 2 שומרת על זכותה לבדוק את התובע על ידי מומחים רפואיים מטעמה, ולהגיש חוות דעת מטעמה, לאחר שיומצא לידי באת כוחה טופס ויתור סודיות רפואית חתום כדין.

44.6. מוכחשים תכנם ואמיתותם של המסמכים הרפואיים שצורפו לכתב התביעה ועורכי המסמכים נדרשים לחקירה בבית משפט.

45. מוכחש האמור והנטען בסעיף 12 לכתב התביעה.

45.1. לכתב התביעה שהועבר לנתבעת 2 לא צורפו תמונות המעידות על צלקת מכוערת ולא צורפו נספחים 24 ו- 25.

45.2. ככל שנותרה לתובע צלקת מכוערת הרי שאין לו להלין אלא על עצמו בלבד על כך שבניגוד להוראות מורתו, רץ בשטח בית הספר, איבד את שיווי משקלו ונפל, תחת הליכה באופן מסודר לכיתתו ככל ילדי הכיתה שהגיעו בשלום למחוז חפצם, באותן נסיבות בדיוק.

46. מוכחש האמור והנטען בסעיף 13 לכתב התביעה.

46.1. התובע 1 לא יכול לשמור על זכות שאין לו מלכתחילה.

47. מוכחש האמור והנטען בסעיף 14 לכתב התביעה.

47.1. הטיפול הפסיכולוגי לו נזקק התובע החל הרבה לפני האירוע נשוא התביעה

וכל ניסיון לקשור אותו לאירוע זה נגוע בחוסר תם לב מובהק.

47.2. הרבה ילדים רצים ונופלים, והוריהם אינם רואים בכך עילה לטיפול

פסיכולוגי וא/ו טיפול תרופתי א/ו תביעה משפטית נגד מאן דהוא.

48. מוכחש האמור והנטען בסעיף 15 לכתב התביעה.

48.1. נראה כי לא בכדי לא מפורטת טענה מופרכת זו.

48.2. קטין בכיתה ד' זקוק לעזרה וסיוע גם אם לא נחבל ונפל.

48.3. כל מי שנופל ונחבל זקוק לסיוע קצר מועד וחולף, ולא מצאנו כל ראיה לכך

שהתובע 1 שונה במובן זה מכל אחד אחר.

49. מוכחש האמור והנטען בסעיף 16 לכתב התביעה.

49.1. לתובע 1 לא נגרם כל נזק גוף, שחוק בריאות ממלכתי לא נשא בהוצאותיו

ו/או שיפה אותו בגין.

50. מוכחש האמור והנטען בסעיפים 17 עד 19 לכתב התביעה.

50.1. הנתבעת 2 אינה חייבת לפצות את התובעים ו/או מי מהם.

50.2. התובעים מפריזים בתיאור נזיקיהם ובתיאור סבלו של התובע 1.

50.3. הסכומים הנטענים על ידי התובעים מוגזמים וחסרי כל בסיס במציאות

ו/או בדין.

50.4. ראשי הנזק הנטענים על ידי התובעים רחוקים ו/או אינם בני תביעה.

50.5. התובע 1 גרם ברשלנותו המכרעת ו/או התורמת לנזקיו הנטענים. גם להוריו

חלק כמובן בשיעור נזקו שהוא פועל יוצא מבעיות בלתי מטופלות שמהן

סבל כקטין.

50.6. התובע 1 ו/או הוריו (בהיותו קטין במועד האירוע) לא עשו דבר, ולחלופין,

לא עשו די להקטנת נזקיו. בשום מקרה אין הנתבעת חבה באותם נזקים

שניתן היה לצמצם או להקטין. יש לנכות מכל פיצוי שיפסק, אם יפסק

לתובע 1, את אותם נזקים שיכול היה לצמצם או להקטין.

50.7. גם אם נפגע התובע 1 כתוצאה מהאירוע נשוא התביעה, הייתה הפגיעה קלה

ותוצאותיה חלפו, ואם נגרמו לו נזקים כלשהם, הרי אלה נזקים קלים

ובלתי משמעותיים.

50.8. מכל סכום העלול להפסק נגד הנתבעת, יש לנכות כל פיצוי, מענק, גמלה,

טובת הנאה, תשלום או יתרון, בין כספי ובין בשווה כסף, שהתובעת קיבלה

או עשויה הייתה לקבל מכל גורם שהוא בקשר לנזק.

50.9. התובע אינו זכאי, כמובן, לכל פיצוי בגין טיפול שקיבל או שיקבל בעתיד,

מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

50.10. פוליסת הביטוח של חברת הביטוח איילון לא הופעלה בנסיבות.

51. מוכחש האמור והנטען בסעיף 20 לכתב התביעה.

51.1. מוכחשת זכאותם של התובעים ו/או מי מהם לטעון באופן המנוגד לדין והפסיקה.

52. מוכחשת סמכותו המקומית של בית משפט נכבד זה לדון בתביעה.

52.1. הכול כפי שנטען במבוא לכתב הגנה זה.

52.2. לא ברור מה פירוש המילים "מקום ניהול העסקי של הנתבעת 1 אשר מהווה רשת חינוך כלל ארצית". הנתבעת 1 הוא בית ספר, שאינו אישיות משפטית כלל, אין המדובר ברשת ובכלל זאת אינו רשת חינוך כלל ארצית. למותר לציין כי הנתבע 1 הוא בית ספר ולא "עסק".

סוף דבר :

53. מצב בו ילד רץ נופל ונחבל לא אמורה להיות עילת תביעה כנגד העירייה בה מצוי בית ספר, או עילת תביעה כלל.

54. מקרים כגון אלה, מצערים ככל שיהיו, הם מנת חלקם של ילדים רבים ולא מעט הורים. ואם כל הורה שילדו ירוץ למרות שהוזהר שלא לרוץ, פול ויחבל, י תבע את הציבור בשל כך - אנא נבוא.

55. לאור כל האמור לעיל מתבקש בית משפט נכבד זה להורות על דחיית התביעה על הסף ולחילופין להורות על דחיית התביעה לגופה.

56. עוד מבוקש כי בית משפט נכבד זה יורה על החזר הוצאות הנתבעת ושכר טרחת באי כוחה בצירוף מע"מ כדין. אין כל צדק בכך שהציבור יישא בהוצאות הגשת תביעה מקוממת מסוג זו נשוא התביעה ואילו מגישה יצאו פטורים בלא כלום. בכך יש מסר ברור כי הגשת תביעות כנגד גוף ציבורי בבחינת "שיטת מצליח", המכבידה על ערכאות, מאטה את קצב תפקודן ופוגעת באלה הזקוקים לערכאות באמת, שאינם מקבלים סעדים דחופים הדרושים להם מפאת שמערכת בתי המשפט עמוסה לעייפה בתביעות סרק, מקובלת על בתי המשפט ואף מקודמת על ידו- והצדק דורש כי לא ראוי שכך יהיה.

פרטי מוסד

שם מוסד:	יצחק שדה א	שלב חינוך:	יסודי בלב	סמל מוסד:	510230
סוג מוסד:	רגיל	מיקוד:	59577	תעודת משפטי:	רשמי
כתובת:	השקמה 28, בת ים	דוא"ל:	liorakrz@hinuchm.k12.il	מנהל/ת המוסד:	ליאורה קשפיצקי
פיקס:	03-5529522	טלפון:	03-5530466		

פרטי אירוע

תאריך האירוע:	14/05/2015	שעה:	12:30	מסגרת פעילות:	מסגרת פעילות בית ספרית: ק
מסגרת הפעילות:	חזרה ממופע בהיכל התרבות, בדרום ססה אור מהשביל המרוץ ורץ בשביל העפר, למרות בקשתה של הסייעת	מקום האירוע:	חצר	נסיבות האירוע:	נפילה
תיאור האירוע:	בחזרה ממופע בהיכל התרבות, בדרום ססה אור מהשביל המרוץ ורץ בשביל העפר, למרות בקשתה של הסייעת בביה"ס, אילנית, שלא לרוץ פן יפול. בזמן הריצה, מעד אור ונחבל ברגלו. אילנית שנכחה בזמן הנפילה, ליוותה אותו למזכירות. הוזמן פרמדיק, סב של אור היגיע אור זתבה (עובד מינהלם)				
פרטי מדווח למנהל:					

פרטי עדים

גורם/ תפקיד	שם מלא	טלפון	כתובת מגורים
סייעת	אילנית בן שמחון	0546564992	טובקין 3, בת ים
תלמיד	גניש מוריה	035519550	8 ג' - ג' - ג'

פרטי נפגעים

נפגע 1 מתוך 1:

מספר זיהוי	שם מלא	שם אב	שם אם	מין	ת. לידה	כיתה	טלפון	כתובת מגורים
215590530	אלקריאף אור	בכיר	חיה	ז	22/10/2005	ד' 2	054970095	ב' יג' 3
נסיבות נפגע:	גפיים תחתונות .							
טיפול רפואי במוסד:	פרטי מטפל במוסד: אור זתבה (עובד מינהלם), העברה לטיפול נוסף: פרמדיק, פינוי באמצעות: מד"א - רגיל, אשפוז בביה"ל, מלווה: סבא, (סבא), שעת ליווי: 13:00.							
פרטי דיווח למשפחה:	תאריך: 14/05/2015, שעה: 12:35, מקבל התודעה: יוקי (אמא), טלפון אליו נמסרה ההודעה: 054-2700910, מוסר ההודעה: אור זתבה (עובד מינהלם), הערה: הפרמדיק בחר להזמין אמבולנס.							

20.5.15

תאריך:

חתימת המנהל:

יש להפיץ את הדוח חתום על ידי המנהל בדואר בהתאם לרשימת התפוצה הבאה:
מקור - חקן חפנימית לביטוחי ממשלה בהנהלת "ענבל" חברה לביטוח בע"מ, רחוב ערבה 3, קריית שדה התעופה ת.ד. 282, נתב"ג 70100 (על המעטפה יש לציין "דוח על תאונה").
* העתק - למפקח/ת על ביה"ס/ הגן.
* העתק - למנהל/ת המחלקה לחינוך ברשות המקומית/בעלים של המוסד החינוכי.
* העתק - תיק תאונות במוסד החינוכי.
* כאשר מדובר בדיווח משלים בלבד יש לשלוח רק לגורם הרשום במקור ללא העתקים.

14 5.15 -

חלום סמליות 14.5, 15, חלום / חלום סמליות
פסיכואנליזה, חלום

[illegible]

2/11

29. 10/11.

12.5.15

1930

$\frac{1}{\sqrt{2}}$ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ $\frac{1}{\sqrt{2}}$

שבת
 יום טוב
 יום ראשון
 יום שני
 יום שלישי
 יום רביעי
 יום חמישי
 יום שישי
 יום שבת

עלם כפי זה שאם ימצא בק'רית!
אם כן
אם כן
אם כן

אברהם ב' כהן
 חיים
 אברהם ב' כהן
 חיים

כהן ה' איתקלחם עבדיו של אהרן
~~ה' איתקלחם~~ אהרן אור לישראל

$\frac{d}{dt} = \text{התמדה}$

[illegible]

5.4.16

ביה"ס יצחק שדה

רח - יח

הנדון: אור אלקריף- ת.ז 215590530

בהתאם לבקשתכם מיום 29.3.16, להלן פירוט המקרה המסתמר על עדויות תלמידים ומורים.

ביום 14.5.15, כאשר חזרה הכיתה ממופע בהיכל התרבות, בשעה 12:30, אור החל לרוץ לכיוון הכיתה, על אף בקשות המורה להפסיק בריצה.

אור רץ בחצר בית הספר (ולא בשביל המיועד להליכה), מעד ונחבל ברגלו.

הוזמן פרמדיק מחברת נטל", האם הוזמנה לבית הספר, אך היא שלחה את סבו של אור.

הפרמדיק הזמין אמבולנס, ואור פונה לטיפול בליווי סבו.

בברכה

ליאורה קשפיצקי

מנהלת ביה"ס

